

HAZRETI MIRZA TAHIR AHMAD
(Halifatul Mesih IV)
Četvrti nasljednik Obećanog Mesije

MUSLIMANIMA
SVIJETA,
S LJUBAVLJU

SA STANOVIŠTA AHMADIJA
MUSLIMANSKOG DŽEMATA

MUSLIMANIMA SVIJETA, S LJUBAVLJU

Bosanski prijevod

WITH LOVE TO THE MUSLIMS OF THE WORLD

Bosnian translation

Hazreti Mirza Tahir Ahmad

Prevodilac / Translated by:

Fahrija Avdić

Poredba teksta s originalom na urdu jeziku / Text review:

Wasim Ahmad

Prvo izdanje / First edition

December 2009

© ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATION LIMITED

Izdavač / Published by:

Verlag der Islam

Genfer str. 11, 60437 Frankfurt am Main, Germany

Štampa / Printed by:

Štamparija Fojnica

ISBN: 978-3-932244-55-1

Ovu knjigu možete dobiti na slijedećoj adresi:

Available from the following:

Mesdžid Baitul-Islam

Ahmadija muslimanski džemat

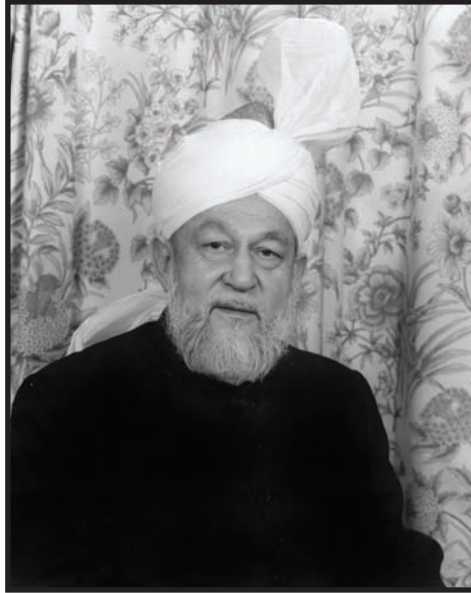
Tuzlanska 1b, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina

Tel/Fax.: 00387-33-612612

www.ahmadija.ba

e-mail: info@ahmadija.ba

O AUTORU

Hazreti Mirza Tahir Ahmad (1928-2003) (da Allah bude beskrajno milostiv prema njegovoj duši), Božiji čovjek, razumni glas ovog doba, veliki govornik, visokoobrazovan učenjak jedinstvene inteligencije, plodan i svestran pisac, revan student uporednih religija, voljelo ga je i slijedilo oko 10 miliona Ahmadi muslimana – sljedbenika širom svijeta kao njihovog Imama, duhovnog poglavara, četvrti je nasljednik hazreti Mirze Ghulam Ahmada (Obećanog Mesije i Mehdija a.s.), za čiju je uzvišenu službu bio izabran kao Halifatul Mesih 10. juna 1982. godine.

Poslije proglašenja antiahmadijske odredbe generala Ziaove od 26. aprila 1984. godine morao je napustiti svoju voljenu zemlju Pakistan i iseliti se u Englesku. Tamo je osnovao Muslimansku televiziju Ahmadija (MTA), koja svoj program emituje 24 sata dnevno na sve četiri strane svijeta. Na taj način njegov glas stiže, prije svega, do njegovih sljedbenika širom svijeta i do ljudi uopće (pogotovu u islamskom svijetu).

Pored toga što je vjerski vođa, on je bio homeopata, liječnik svjetskog ugleda i visoko nadaren pisac poezije i sportista.

Prvo obrazovanje je stekao u Kadianu (Indija), a poslije toga je nastavio školovanje na koledžu u Lahoru (Pakistan). Poslije toga je sa odlikovanjem završio univerzitetsko obrazovanje u Džamiji (fakultet) Ahmadija (Rabva, Pakistan). Počasnu akademsku titulu je dobio iz arapskog jezika na Pundžab univerzitetu (Lahore). Od 1955. do 1957. studirao je u Školi orijentalnih i afričkih studija Univerziteta u Londonu.

Imao je od Boga dano i vrlo duboko znanje Kur'ana, koji je preveo na urdu jezik. Također je djelimično ispravio i dodao objašnjenje u zabilješkama, na engleski prijevod Časnog Kur'ana od hazreti Maulvija Šer-Alija (da Allah bude zadovoljan njim). Njegovo veliko djelo je 'Revelation, Rationality, knowledge and Truth' (Objava, racionalnost, znanje i istina).

Premda nije imao formalnog obrazovanja iz filozofije i nauke, on je imao filozofsku sklonost uma i latio se najtežih i mutnih teološko-filozofskih pitanja sa velikom pronicljivošću i lakoćom, a njegov intelektualni pristup je uvijek bio razborit i naučni. Premda nije imao nikakvo posebno obrazovanje o nauci, on je imao zapanjujuće duboko znanje o toj oblasti, posebno o životnim naukama koje su ga najviše privlačile. Također je imao duboko znanje o ljudskoj filozofiji. Posjedovao je analitički um visoke inteligencije-intelekt koji svijetli briljantnošću, u stanju da s lakoćom riješi najzamršenije probleme, ostavljajući svoje slušaoce i čitaoce očaranim.

SADRŽAJ

Predgovor	1
AHMADIJA MUSLIMANSKI DŽEMAT	2
Kako drugi muslimanski poglavari vide Ahmadijat.	2
Pritužbe protiv Ahmadi muslimana.	3
Ahmadijat sa drugačije tačke gledišta	4
Odgovor Ahmadi muslimana	4
Svi poslanici su bili proganjeni	5
Suprotstavljanje Božijim poslanicima stvara vještačko jedinstvo .	6
Istinsko jedinstvo stvoreno od Poslanika	6
Muslimani su bili podijeljeni prije tvrdnje hazreti Mirze Ghulam Ahmada a.s.	7
Navodi izvan konteksta	8
Osnovna vjerovanja Ahmadija džemata	8
Isa a.s.	10
Časni Kur'an	10
Superiornost Časnog Poslanika s.a.v.s.	11
Neprijateljstvo protiv prijašnjih muslimanskih učenjaka. . . .	13
I stoljeće Hidžre	13
II stoljeće Hidžre	13
III stoljeće Hidžre	14
IV stoljeće Hidžre	14
V stoljeće Hidžre	14
VI stoljeće Hidžre	15
VII stoljeće Hidžre	15
VIII stoljeće Hidžre	15
IX stoljeće Hidžre	15
X stoljeće Hidžre	16
XI stoljeće Hidžre	16
XII stoljeće Hidžre	16
XIII stoljeće Hidžre	17

Ahmadi su proganjani zbog vjerovanja koja nisu njihova . . .	17
Istinitost hazreti Mirze Ghulam Ahmada treba da bude prosuđena na temeljima Časnog Kur'ana	18
Uputa iz Časnog Kur'ana	19
Drugi vodeći princip Časnog Kur'ana	19
Neke prepoznatljive odlike Ahmadija muslimanskog džemata .	21
Ahmadija vjerovanje o Isau a.s.	22
Vjerovanje neahmadi učenjaka o Isau a.s.	22
Ahmadija interpretacija hadisa o drugom dolasku Isaa a.s. .	22
Neahmadi interpretacija	23
Druge razlike između ahmadi i neahmadi vjerovanja	23
Tri glavna zadatka Obećanog Mesije	23
Slamanje krsta	24
Ubijanje svinje	24
Antikrist	24
Magarac Antikrista	25
Ahmadija koncept Antikrista i njegovog magarca	26
Dolazak Imama Mehdija	26
Tačna interpretacija 'Raspodjela imetka' od Imama Mehdija .	27
Imam Mehdi i Isa a.s.	28
Očekivani Mesija i Imam Mehdi su jedna ista osoba	29
Khatamun Nebijjin	29
Značenje izraza 'KHATAM'	29
Ahmadi muslimani vjeruju da je Časni Poslanik s.a.v.s. Khatamun-Nebijjin	30
Interpretacija 'Khatamun Nabijjin' od Maulana Rumija i hazreti Ibn Arabija	31
Status Imama Mehdija je status poslanika	32
Ahmadija interpretacija je bazirana na logici i razumu	32
Ahmadija i šija vjerovanja	33
Bogobojaznost nije nasljedna	35
Imam Mehdi će doći svijetu kao i ostala ljudska bića	36
Nerazumijevanje Ahmadijata zbog neznanja	37

Ahmadijat nije novi za Rusiju	38
Ahmadi misionar posjećuje Rusiju	39
Ponovno rađanje institucije halifata u Ahmadijatu	40
Izvanredni napredak džemata Ahmadija	41
Napredak je baziran na žrtvovanju	42
Ahmadijat predstavlja živog Boga koji odgovara na dove . . .	43

Predgovor

Ova poruka je bila napisana prilikom održavanja međunarodnih igara u Baku (Azerbejdžan), na koji je muslimanski Tiger hokejaški tim bio službeno pozvan od azerbejdžanskog kancila Union-wide Voluntary Trade Union Sports Federation. Ovaj poziv je uslijedio po preporuci Azineftechim tima iz Bakua, koji je igrao protiv MTA hokej kluba dok su bili u obilasku Engleske u aprilu 1990. Onda je ova poruka bila prevedena na ruski jezik i objavljena. Prvobitno upućena narodu Azerbejdžana i onima prijašnjeg Sovjetskog saveza, ova poruka, sa svojom univerzalnom važnošću, jednako je namijenjena ljudima svih zemalja i religija. Poslije imena Muhammeda s.a.v.s., Časnog Poslanika islama, slijede simboli s.a.v.s., što je skraćena za pozdravljanje – ‘Mir i blagoslov Allahov neka su na njemu.’ Poslije imena drugih poslanika i vjerovjesnika slijede simboli a.s., što je skraćena za – ‘Neka je mir na njih’. Stvarna pozdravljanja nisu generalno bila u cijelosti napisana, ali ona unatoč tome treba da budu shvaćena kao da su u cijelosti ponovljena i u svakom pojedinačnom slučaju.

Ahmadija muslimanski džemat

Džemat Ahmadija zauzima jedinstven položaj u islamskom svijetu. On nije kao jedna od 72 druge sekte. Da shvatite Ahmadija položaj u odnosu na islam kao cjelinu, mi predlažemo da cijeli scenario bude posmatran sa drugačijih tački gledišta.

Kako drugi muslimanski poglavari vide Ahmadijat

Za početak, da vidimo kakav je položaj džemata Ahmadija u odnosu na druge 72 sekte sa tačke gledišta učenjaka najbrojnijih sekti i od vođa nekih većih muslimanskih država.

Posmatrano iz ovog ugla, džemat Ahmadija će izgledati kao najcrnji i najružniji. Ispast će da ovaj džemat nema nikakve veze sa islamom, da je izgnanik koji je bio usađen u svijet islama samo da stvara rascjep i nered i da ima najštetniju ulogu zapadnog špijuna u svijetu islama.

Visoka ulema najbrojnijih grupa će vam reći za članove ove zajednice da su ne samo nevjernici - u istinskom smislu riječi, pravi kafiri – nego ih svaki musliman mora smatrati gorim od kršćana, Jevreja i idolopoklonika-čak i ateista!

Nije čudo, ulema će reći svojim sljedbenicima da su velike muslimanske države kao što su Pakistan i Saudijska Arabija i njihove pristalice službeno proglasili da je ovaj džemat nemuslimanska zajednica koja zaslužuje da bude iskorijenjena i odbačena iz okrilja islama. Iza ovakve izravno osuđujuće izjave uvijek slijede intrigantne priče o takozvanim Ahmadija vjerovanjima. Bit će teško na ovako kratkom prostoru iscrpiti spisak ovih vjerovanja koja su pripisana Ahmadija džematu, no neki primjeri su vam navedeni u sljedećem tekstu.

Pritužbe protiv Ahmadi muslimana

Ahmadi muslimanima je pripisano da ne vjeruju u khatm-e-nabuvvat hazreti Muhammeda s.a.v.s. i da ga ne prihvataju kao Khatamun Nebijjin (pečat Poslanika).

Navodi se da Ahmadi muslimani smatraju da su 'objave' za koje je Mirza Ghulam Ahmad tvrdio da ih je primio ravne objavama nivoa Časnog Kur'ana i da oni vjeruju da je to knjiga Šerijata.

Zatim, smatraju da Ahmadi muslimani imaju drugačiji kelime od kelimea svih muslimana (La ilahe illellahu Muhammed-ur-Resulullah) (nema boga osim Allaha i Muhammed je Njegov poslanik).

Navodi se da je način klanjanja kod Ahmadija muslimana drugačiji od islamskog načina klanjanja.

Navodi se da je njihov osnivač Mirza Ghulam Ahmad iz Kadiana, tvrdeći da je poslanik poslije Časnog Osnivača islama s.a.v.s., počinio neoprostiv grijeh u tolikoj mjeri da su on i njegovi sljedbenici, prema islamskom Šerijatu, izgubili pravo da žive.

Smatra se da je Mirza Ghulam Ahmad ne samo uvrijedio Časnog poslanika Muhammeda s.a.v.s. tvrdeći da mu je ravan nego je također tvrdio da je iznad njega i otvoreno povrijedio druge poslanike kao i Isa a.s.

Smatra se da je ovaj stav bio isto tako nepodnošljiva uvreda prema časnom potomstvu Časnog Poslanika s.a.v.s.

Govori se da je on, također, uvrijedio i oskrnavio svu ulemu islama.

Govori se da se nije zaustavio na vrijeđanju uleme, nego je isto tako uvrijedio cijeli muslimanski ummet.

Lista optužbi nije istrošena, naravno; ali što je dosta, dosta je. Krv čitaoca već vrije i ključa od srdžbe: kakav čovjek i kakav džemat! Nije čudo, neko će primijetiti da je ulema ovaj džemat proglasila gorim od svih osnovanih zajednica.

Zato, čitalac može zamišljati, gledajući na Ahmadija muslimanski

džemat sa stanovišta potpune mržnje i ludog neprijateljstva, da ovaj džemat izgleda kao manifestacija samog đavola.

Ahmadijat sa drugačije tačke gledišta

Hajde da sada promijenimo aspekt posmatranja i sagledamo Ahmadija džemat iz drugačijeg ugla i nastojimo razumjeti Ahmadijat sa tačke gledišta samih Ahmadi muslimana.

Prije svega, iznenađujuće je zapaziti da su sve navedene optužbe snažno negirane i odbijene od članova ovog internacionalnog džemata koji stalno raste. Ovim negiranjem se, međutim, stvar ne završava, zato što se odmah javljaju druga pitanja. Naprimjer, neko može pitati ako su spomenute optužbe potpuno neistinite, zašto onda ulema mrzi Ahmadija muslimanski džemat kao što ga mrzi i šta oni postižu smišljajući ovakve neistinite priče o Ahmadija vjerovanjima?

Stvar postaje komplikovanija i neshvatljivija kad se podsjetimo na to da nije samo ulema udružila sile da ovu zajednicu učini metom zlobne propagande, nego mnoge muslimanske države također pomažu i finansiraju antiahmadija kampanje širom svijeta. Prije svih, među njima su Saudijska Arabija i Pakistan.

Odgovor Ahmadi muslimana

U odgovoru na postavljena pitanja iznijet ćemo položaj Ahmadija muslimana.

Temeljno ljudsko pravo svake osobe je da deklariše svoja vlastita vjerovanja ili da negira bilo koja. Nijedan čovjek, niti bilo koja vlada nije ovlaštena da pripisuje nekoj osobi ili zajednici bilo koja vjerovanja koja oni svom žestinom i u potpunosti negiraju. Zato, samo negiranje od Ahmadija muslimanskog džemata treba da bude smatrano dovoljno valjanim da Ahmadi muslimane oslobodi ovih optužbi.

Ahmadi ističu da je uvijek najveći grijeh koji je čovjek ikada počinio, da time okrene i neprijatelje i prijatelje protiv sebe, bio grijeh lažne tvrdnje da je bio uzdignut od Boga kao imam i Božiji izaslanik.

Svi poslanici su bili proganjeni

Ahmadi muslimani podržavaju ovu tvrdnju pokazujući na historiju vjera koja je tako precizno sačuvana u Časnom Kur'anu. Okrećući se pitanju koje im je postavljeno Ahmadi muslimani zauzvrat pitaju koji su grijeh počinili Adem, Nuh, Ibrahim, Musa ili Isa (neka je mir na njima) i iznad svih, najveći od poslanika, Časni poslanik Muhammed s.a.v.s.

Zar oni nisu bili zlostavljani, zar oni nisu bili vrijeđani, zar nisu bili proganjeni i mučeni, zar nisu bili lišeni svih svojih temeljnih prava i zar za njih nije proglašeno da su čak izgubili pravo da žive? Sve vrste optužbi su bile podignute protiv njih. Bili su optuženi za grijeh o kojem nikad nisu ni sanjali. Bila su im pripisana vjerovanja koja oni nikada nisu imali. Mnogi među njima su bili tretirani kao strani špijuni i bili su prisiljeni da napuste svoje domovine.

Počinjena su nebrojena zvjerstva protiv ovih ljudi i njihovih sljedbenika, a jedan i jedini 'grijeh' koji su oni počinili nije bilo ništa drugo nego njihovo vjerovanje u Jednog Boga i u činjenicu da je On uzdigao poslanika da reformiše ljudsku zajednicu. Ovo je 'grijeh' za koji su poslanik za poslanikom i njihovi sljedbenici bili optuživani da su počinili!

Suprotstavljanje Božijim poslanicima stvara vještačko jedinstvo

Kad letimično pogledamo historiju religija, ne možemo a da ne primijetimo da su svi Božiji poslanici, iako optuživani za stvaranje nereda i nejedinstva, zapravo postali instrument u ujedinjavanju ljudske zajednice koja je prije njihovog dolaska već bila razbijena u sekte i raskole sa stalno rastućom težnjom daljeg raspadanja u načelima i u praksama.

Da Isa a.s. nije bio poslan, ni jedna moć na svijetu ne bi mogla ujediniti zaraćene stranke Jevreja. Zato je samo neprijateljstvo prema Isau a.s. proizvelo veliko čudo da su oni koji nisu mogli biti ujedinjeni za ljubav Musaa a.s. bili odjednom okupljeni zajedno i postupali su kao jedan narod svojim neprijateljstvom prema Isau a.s., Mesiji i Allahovom poslaniku.

Protivnici Allahovih poslanika samo na negativan način bivaju ujedinjeni. Prema Časnom Kur'anu, ovakvo prividno ujedinjavanje samo stvara izgled lažnog jedinstva, dok u stvarnosti ovakvi ljudi ostaju razjedinjeni.

تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى

„Ti smatraš da su oni ujedinjeni, ali su njihova srca podijeljena.“ (59:15)

Ovo je nepromjenjivi sud Časnog Kur'ana.

ISTINSKO JEDINSTVO STVORENO OD POSLANIKA

Međutim, ovo je samo prividno ujedinjavanje podijeljenih ljudi u negativnom smislu, koje se stvara od protivnika Allahovih poslanika, dok je tu također druga vrsta bratstva u pozitivnom smislu, koje je stvoreno od ovakvih pobožnih ljudi i koje je,

ustvari, jedan od krajnjih ciljeva njihovog dolaska. Ovaj proces stvaranja jednog ummeta iz razjedinjenosti nije izveden odjednom. Zapravo je to proces koji se ostvaruje kroz dug i bolan put ljudskih žrtvovanja. Časni Kur'an ukazuje na stvaranje jednog ummeta od raštrkanih ljudi, i proglašava da je samo Allah taj koji može preokrenuti mržnju u ljubav. Ova Božija moć, kad djeluje kroz instituciju poslanika, čini čuda.

Obraćajući se muslimanskom bratstvu iz vremena Časnog Poslanika s.a.v.s., Časni Kur'an kaže:

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ

„Zbog Allahove posebne milosti ti si prema njima blag, a da si ti grub i tvrdog srca, oni bi sigurno pobjegli od tebe.“ (3:160)

Navedeni ajet izgleda zadovoljavajući i doličan odgovor na optužbe da je Ahmadijat bio stvoren od antiislamskih sila kako bi napravio raskol i podjele u svijetu islama.

MUSLIMANI SU BILI PODIJELJENI PRIJE TVRDNJE HAZRETI MIRZE GHULAM AHMADA a.s.

Ovi raskoli i podjele su već prevladavale prije nego što je hazreti Mirza Ghulam Ahmad tvrdio da je Imam Mehdi a.s.

Ahmadija muslimanski džemat je danas jedina zajednica u cijelom svijetu koja može biti opisana kao jedinstveno bratstvo u stilu bratstva koje je od Allaha bilo stvoreno kroz blagoslovljeno posredništvo Časnog Poslanika s.a.v.s.

Međutim, iz spomenutog je trebalo postati posve jasno da ljudi, vjerski i drugi, uvijek pokazuju neprijateljstvo prema onima koji tvrde da su bili poslani od Allaha kako bi ispunili svoj naloženi zadatak. Zato je uzaludan posao tragati za drugim razlogom osim ovog.

NAVODI IZVAN KONTEKSTA

Da bi prosudili istinitost ili neistinitost ovih optužbi i njihovo odbijanje od Ahmadi muslimana, Ahmadi tvrde da je najrazumnija stvar da pročitate cijeli tekst Osnivača Ahmadija muslimanskog džemata iz kojeg su, od antiahmadija uleme, selektivno navedeni neki dijelovi izvan sadržaja. Ahmadi tvrde da će bilo ko ko može naći vremena i strpljenja da istražuje istinu na propisani način izravno doći do zaključka da su kratki isječki iz pisanja hazreti Mirze Ghulam Ahmada uzeti i predstavljeni od antiahmadija uleme uvijek izvan konteksta i do te mjere uvrnuti i izokrenuti da u potpunosti izostavljaju stvarnu namjeru i cilj pisca.

Zapravo, dubokoumna pisanja hazreti Mirze Ghulam Ahmada iz Kadiana nose nepobitno svjedočenje da su ove optužbe neistinite i da je istina zapravo suprotna. Neki relevantni dijelovi su dalje navedeni za čitaoca da napravi svoj vlastiti sud.

OSNOVNA VJEROVANJA AHMADIJA DŽEMATA

“Mi vjerujemo da niko nije vrijedan obožavanja osim Boga i da je Sejjidina hazreti Muhammed s.a.v.s., Odabrani, Njegov Poslanik i Khatamul Anbija’. Mi vjerujemo da su meleki stvarnost, da je oživljavanje stvarnost i da je Sudnji dan stvarnost; da je Dženet stvarnost kao i Džehenem. Mi vjerujemo da je istina sve, šta god je Veličanstveni i Uzvišeni Allah rekao u Časnom Kur’anu i šta god je naš Poslanik s.a.v.s. rekao, prema već spomenutoj tvrdnji. Mi vjerujemo da osoba koja oduzme jednu trunku od islamskog zakona ili mu doda toliko, ili napusti ono što je obavezno (farz) i započne neke novotarije, jeste nevjernik i otpadnik. Mi savjetujemo svoj džemat da oni, sa istinskim srcem, vjeruju u ‘Kelimei-taiba’: ‘Nema Boga osim Allaha i Muhammed je Allahov poslanik’

dokle god žive i da umru držeći se čvrsto ovog vjerovanja. Isto tako, oni moraju vjerovati u sve Allahove poslanike i objavljene knjige, čija je istinitost potvrđena Časnim Kur'anom, zatim moraju vjerovati u post, namaz, zekat i hadž. Sve obaveze (farzove) koje je odredio Allah i Njegov Poslanik treba da uzmu kao dužnost, a sve što su zabranili da smatraju nedozvoljenim, tj. da se u potpunosti drže islama. Znači, sve ovakve stvari bilo da su vjerovanja ili djela o kojima postoji jednodušno mišljenje (idžma) od pobožnih ljudi u prošlosti i koje su općim jednodušnim mišljenjem onih koji slijede tradicije Časnog Poslanika islama s.a.v.s. shvaćene kao islam, obavezno je da vjeruju u sve njih. Mi pozivamo za svjedoka Nebo i Zemlju da je ovo naša vjera.'

(Ayyamus Sulha Ruhani Khaza'in, tom 14, str. 323)

'Mi smo muslimani, mi vjerujemo u Allaha, koji je Jedan, i mi također vjerujemo u Kalimah. Mi vjerujemo da je Kur'an Allahova knjiga i da je Muhammed s.a.v.s. Njegov poslanik i Khatamul Anbija'. Mi vjerujemo u postojanje meleka, u Sudnji dan, i u postojanje Dženneta i Džehennema. Mi obavljamo dnevne namaze, postimo u toku mjeseca ramazana i okrećemo se prema Ka'bi kad klanjamo.

'Mi smatramo svojom dužnošću da se uzdržimo od svega što su nam Allah i Njegov Poslanik zabranili da radimo i da radimo sve što su nam oni naredili da radimo. Mi nemamo ovlaštenja da dodamo ili oduzmemo bilo šta od islamskog zakona Šerijata. Mi prihvatamo kao dio islama sve ono što nam je došlo od Časnog Poslanika s.a.v.s., bilo da mi shvatamo ili ne shvatamo stvarnost toga. Allahovom milošću, mi smo istinski vjernici, muslimani i vjernici u Božije Jedinstvo.'

(Nur-ul-Haq, dio I, Ruhani Khaza'in, tom 8, str. 7)

Isa a.s.

‘Mi želimo da svoje čitaoce obavijestimo da mi Isaa a.s. (Isusa) visoko poštujemo i iskreno vjerujemo da je on bio istinski Božiji poslanik i Božiji miljenik.’

(Nur-ul-Kur’an, dio II, Ruhani Khaza’in, tom 9. str. 374)

Časni Kur’an

‘Danas je u svijetu, od svih objavljenih knjiga, jedino Časni Kur’an otvorenim znakovima dokazao da je ovo Božija Riječ. Temeljni princip Časnog Kur’ana za spas (ili izbavljenje) potpuno je u skladu sa istinom i ljudskom prirodom. Njegova vjerovanja su tako savršena i dobro utemeljena da su neoborivi i snažni dokazi svjedoci njegove istinitosti. Njegova učenja su potpuno čista od svake vrste širka, novotarija i obožavanja stvorenja. U njoj je sveopća žudnja za Tevhid (Božije jedinstvo), za poštovanje prema Gospodaru i za isticanje savršenstva atributa Jednog i Jedinog Boga. To je Knjiga koja ima ovu izvanrednu vrlinu da je ispunjena potpuno i čisto učenjima o Božijem Jedinstvu i ne dopušta da na bilo kakav način ljaga, ili mahana, ili propust, ili bilo kakve druge klevete budu pripisane Uzvišenom Stvaraocu. On ne nameće silom svoje vjerovanje. Naprotiv, ona učenja koja objašnjava on dokazima prethodno daje razlog za njihovu istinitost. On svoje ciljeve dokazuje i pokazuje sa značajnim obrazloženjem i snažnim dokazom. Predstavljajući jasne argumente da objasni svaki princip koji izriče, on čovjeka vodi ka čvrstom vjerovanju i potpunom shvatanju realnosti. Vrlo jasnim argumentima on odbacuje sve nedostatke, nečistoće, nepravilnosti i odstupanja koja su ušla u vjerovanja ljudi, u njihov rad i govor. On, također, uči sve vrijednosti koje su vrlo bitne za ljude da ih moraju znati kao ljudska bića. Kur’an zabranjuje svaku vrstu nereda takvom

silom kakvom se ono širi u današnje doba. Njegova učenja su potpuno izravna, snažna i dobro uravnotežena kao da su ogledalo Božije odredbe i istinska slika zakona prirode. On je kao sunce koje hoće, koje kreće da osvijetli unutarnje oko i čulnost srca.'

(Brahin-e-Ahmadiyya, Ruhani Khaza'in, tom 1, str. 81-82)

Superiornost Časnog Poslanika s.a.v.s.

Bilo je na milione ljudi čistog srca u svijetu i bit će ih mnogo više u budućnosti, ali mi smo našli najboljeg od njih svih i najodabranijeg Božijeg čovjeka, čije ime je Muhammed s.a.v.s.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا
عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

Allah i Njegovi meleki šalju milost na Vjerovjesnika. O vi koji vjerujete! I vi prizivajte milost (salavatima) na njega i mnogo ga pozdravljajte selamom. (33:57)

Ostavimo ustranu bilo kakvo spominjanje časnih ljudi od onih čije prilike nisu bile u detalje opisane u Časnom Kur'anu; mi ćemo govoriti samo o onim poslanicima koji su spomenuti u Časnom Kur'anu, kao što su – Musa, Davud, Isa i drugi, mir neka je na njima.

'Mi potvrđujemo pod zakletvom, pozivajući Boga za svjedoka, da bi nam - da Časni Poslanik s.a.v.s. nije došao na svijet, i da Časni Kur'an nije bio objavljen, i da mi svojim vlastitim očima nismo vidjeli blagoslove u koje smo se osvjedočili - istina svih prethodnih poslanika ostala sumnjiva. Nikakva istina se ne može dokučiti iz pukih priča, jer je posve moguće da one ne budu istinite i isto tako je moguće da čuda koja su pripisana

poslanicima mogu biti preuveličana, jer nikakav znak o njima nije vidljiv danas. Mi čak ne možemo ustanoviti, iz knjiga objavljenih u prošlosti, da Allah postoji, zato što nismo uvjereni da Allah govori čovjeku. No, sa dolaskom Časnog Poslanika s.a.v.s. istina svih ovih priča je bila potvrđena. Mi sada shvatamo ne samo kao izjavu nego kao stvar iskustva šta razgovor s Bogom znači i kako su Božiji znakovi manifestovani i kako je na dove odgovoreno. Mi smo sve ovo otkrili slijedeći Časnog Poslanika s.a.v.s. Ono što drugi navode kao priče, mi smo se u sve to osvjedočili. Mi smo sebe vezali za Poslanika koji nam zapravo pokazuje Boga.'

(Chashmah-e-Ma'rifat, dio II, Ruhani Khaza'in, tom 23, str. 301-302)

'Sva ulema nije ista: neki od njih su bogobojažni, dok su drugi prijestupnici. Oni koji se boje Allaha, mi uvijek mislimo dobro o njima; Allah će njih uskoro uputiti i oni će shvatiti istinu. Kad im bude rečeno da ovog čovjeka, koji tvrdi da je Mesija, proglase kafirom, oni kažu: 'Mi ništa nećemo reći bez sigurnog znanja, i mi se bojimo Allaha.'

(Al-Huda, Ruhani Khaza'in, tom 18, str. 320)

Navedeni citati iz pisanja hazreti Mirze Ghulam Ahmada, Obećanog Mesije, tako su razumljivi sami po sebi, tako snažni i uvjerljivi da je nemoguće za iskrenog čovjeka da ne bude duboko impresioniran njegovom iskrenošću i odanošću. Sa ovim mi ostavljamo slučaj u pogledu stvarne vjere Ahmadija muslimanskog džemata i prepuštamo čitaocima da izvuku svoje zaključke. Mi se nadamo i molimo da ih Allah uputi istini.

NEPRIJATELJSTVO PROTIV PRIJAŠNJIH MUSLIMANSKIH UČENJAKA

Sada se vraćamo drugom aspektu pitanja uključenog u ovu raspravu. Iako iz proučavanja islamske historije možda ne nađete drugog primjera da je cijeli muslimanski ummet udružio sile protiv jedne jedine muslimanske zajednice, nije tačno tvrditi da je cijeli muslimanski ummet ostao ujedinjen čak i u interpretaciji temeljnih vjerovanja. Osim toga, pogrešno je zamišljati da raniji muslimanski pobožni ljudi ili učenjaci nisu nikada bili tretirani sa takvim neprikosnovenim neprijateljstvom kao što je bio osnivač Ahmadija muslimanskog džemata i kako su njegove pristalice tretirane danas.

Zapravo, svaki nepristrasan student islamske historije mora izvući tragičan zaključak da je u svakom periodu i u svakom stoljeću islamske historije ulema tog doba uvijek za svoju metu uzimala neke tadašnje pobožne ljude i učenjake i tretirala ih sa takvom okrutnošću da se naježimo pri čitanju ovakvih iznošenja. S druge strane, opet, stvar je za veliko čuđenje da su ovi proganjani učenjaci svakog stoljeća kasnije u očima potomaka postajali najveći sinovi islama svog doba.

Slijede primjeri koji dokazuju ove karakteristične slučajeve:

Prvo stoljeće Hidžre

Treći halifa - hazreti Osman, četvrti halifa - hazreti Ali i imam Husein (da Allah bude s njima zadovoljan) – svi su bili obilježeni kao zavjerenici i otpadnici od jednog dijela licemjerne uleme.

Drugo stoljeće Hidžre

Veliki sufi iz Bagdada, Muhammed Al-Fakih, imam Malik Bin-Anas i imam Šafi'i – svi su bili visoko obrazovani učenjaci i

pobožni ljudi, koji su bili obilježeni kao otpadnici i zavjerenici. Imam Abu-Hanifa, osnivač Hanefi škole prava, bio je obilježen kao otpadnik i nevjernik. Bio je uhapšen, mučen i otrovan. Umro je u zatvoru dok je klanjao.

Treće stoljeće Hidžre

Veliki imam Buhari, čija se knjiga Sahih Buhari smatra toliko važnom da je odmah poslije Časnog Kur'ana, također je bio označen otpadnikom: 3000 uleme i hodža svjedočili su za otpadništvo protiv ovog imama. On je bio protjeran iz Bukhara u Khartang. Čak ni tamo nije imao mira od svojih progonitelja i molio je u mucu Allaha za utočište. Uskoro je bio pozvan svom Gospodaru.

Drugi veliki učenjak i stručnjak bio je imam Ahmad Bin-Hanbal. On je bio zatvoren i okovan i natjeran da ide od Tarsusa do Bagdada, gdje je bio bičevan u toku ramazana na vrelom suncu.

Četvrto stoljeće Hidžre

Mansur Al-Halladž je bio popularni sufija svog vremena. On je bio uhapšen, zatvoren i bičevan. Odsjekli su mu noge i ruke i na kraju je bio obješen.

Peto stoljeće Hidžre

Čak i popularni i ugledni imam Al-Ghazali nije izmakao zatucanim hodžama. Oni su ga obilježili ateistom, slobodnim misliocem i otpadnikom čije su knjige bile proglašene krivovjernim i neislamskim. Za njegove knjige je naređeno da budu spaljene i muslimanima je bilo zabranjeno da govore s njim. Bilo je naređeno da njegovim sljedbenicima, ako ih je i bilo, budu odsječene glave.

Šesto stoljeće Hidžre

Hazreti Abdul-Kadir Džilani, koji je postao poznat kao sultan (kralj) sufija, također je, od više od 200 uleme, bio optužen da je zavjerenik i otpadnik.

Sedmo stoljeće Hidžre

Šeik Abdul-Hasan Šazli i šeik Aziz Bin-Abdus-Selam – obojica su bili priznati sufije, pobožni ljudi i pisci. Pa ipak su bili proglašeni krivovjernicima.

Nizam-ud-Din Aulija, sultan (kralj) pobožnih ljudi, poznat u Indiji, također je bio obilježen kao krivovjernik.

Imam Ibn-e-Taimiyyah je bio visoko cijenjen učenjak, koji je bio zatvoren dugo vremena u Egiptu i bio mučen. Umro je u zatvoru. Šems Tabreiz je bio ugledan pobožan čovjek svog vremena i bio je učitelj mnogih koji su kasnije postali popularni pobožni ljudi. On je bio živ oguljen.

Dželal-ud-Din Rumi, popularni sufi, pobožan čovjek i autor dobro poznate Mesnavi, bio je proglašen odmetnikom, skupa sa svojim sljedbenicima.

Osmo stoljeće Hidžre

Nadimak 'krivovjernika' u ovom stoljeću dobile su i dvije važne ličnosti: jedna je bio imam Ibn-e-Kajjim, koji je bio zatvoren, ponižavan, bičevan i mučen. Drugi je bio sufija Tadž-ud-Din Sibki, koji je također bio zlostavljan od hodža.

Deveto stoljeće Hidžre

Maulana Abd-ur-Rahman Džami, popularni pobožni čovjek, bio je optužen za krivovjerstvo.

Deseto stoljeće Hidžre

Maulana Ahmad Bihari (Indija), poštovanja vrijedan mudrac, bio je ubijen u Delhiju zbog optužbe da je njegovo pisanje bilo krivovjerničko.

Sufija Ba Jazid Sarhaddi otišao je u Pešavar da propovijeda svoje učenje. Bio je proglašen otpadnikom i izdajnikom.

Jedanaesto stoljeće Hidžre

Mudrac Ali-Thani bio je mudžadid i reformator ovog stoljeća. On je pred Imperial sudom u Delhiju bio optužen za krivovjerstvo od muslimanskih hodža. Bio je zatvoren.

Sufi Sarman, armenski musliman koji je iselio u Indiju, bio je napadnut od hodža i donesena je presuda da mu se odrubi glava.

Muhammed Bin-Ibrahim bio je perzijski tumač, čiji život je bio posvećen učenju islama koje će biti razumljivo običnim ljudima. Njemu su se suprotstavile hodže koje su ga proglasile nevjernikom.

Dvanaesto stoljeće Hidžre

Maulana Ma'sum Ali-Šah Mir bio je sufija u Deccanu, južnoj Indiji, gdje je došao u sukob sa hodžama. Oni su uspjeli uvjeriti kralja Ali-Murat Khana da je on odmetnik i izdajnik njegovog kraljevstva. Ovaj sufija je bio ubijen, a uši i nosevi njegovih sljedbenika bili su odsječeni i njihove brade obrijane.

Šah Vali-Ullah iz Delhija bio je mudžadid i reformator stoljeća. On je preveo Časni Kur'an na perzijski jezik (tada službeni jezik Indije). Ovo je razljutilo hodže koji su tvrdili da Časna Božija Riječ ne treba biti prevedena sa originalnog arapskog. Oni su unajmili huligane da ga ubiju, ali je on čudom pobjegao nepovrijeđen.

Šeik Muhammed Bin-Abdul-Vehab je bio nadždiarap i reformator islama tog doba. On je također bio osnivač vehabi pokreta. Bio je proglašen krivovjernikom od muftije i imama Časne Kabe u Meki. Kao što je dobro poznato, većina Arapa Saudijske Arabije, uključujući i kraljevsku porodicu, sada su vehabije.

Trinaesto stoljeće Hidžre

Maulvi Abdullah Ghaznavi, poznati učenjak islama, bio je napadnut od poluobrazovanih hodža na Afganistanskom kraljevskom sudu i protjeran. On je bio protjeran iz oblasti vladavine jednog emira i kad se vratio u toku vladavine narednog emira, bio je vrijeđan, ponižavan i bačen u zatvor, gdje je umro. Maulana Muhammed Kasim Nanotvi bio je učenik Šah Abdul-Ghanija iz Delhija, osnivača popularne Deoband privatne srednje škole islamskih studija (Indija). Maulana Kasim bio je popularan muslimanski vođa i veliki diskutant i učenjak. On je bio proglašen odmetnikom i nevjernikom od dvanaest uleme Meke i 32 iz Medine, zato što je smatrao da dolazak poslanika ne može i neće opozvati položaj Časnog poslanika Muhammeda s.a.v.s. kao Khatamun Nabijjin, Pečata Poslanika.

AHMADI SU PROGANJANI ZBOG VJEROVANJA KOJA NISU NJHOVA

Pošteno rečeno, treba protivnicima spomenutih velikih sluga islama odati priznanje zato što su posjedovali izvjesnu mjeru iskrenosti u svom ludom protivljenju; oni su ove učenjake napali na osnovu onoga u šta su oni, zapravo, vjerovali i borba mišljenja koja je uslijedila bila je o tome koji je od dva suprotstavljena pogleda bio istinski, u skladu sa Časnim Kur'anom i sunnetom. Naravno, ove hodže su napravile prekršaj i nisu pokazale nimalo

razumijevanja ili saosjećanja za gledišta drugih i nastojali su im nametnuti svoje proizvoljne zaključke. Ali, u najmanju ruku, oni su pokazali pristojnost što nisu pripisivali svojim protivnicima takva vjerovanja i načela koja oni nisu ispovijedali.

Nažalost, isto se ne može reći o sadašnjim protivnicima čija je jedina svrha u životu izgleda suprotstavljanje Ahmadijatu svim sredstvima - pošteno ili nepošteno. Ovo nas podsjeća na historiju poslanika i tretman koji su imali od strane svojih neprijatelja, pogotovu neprijatelja Časnog poslanika Muhammeda s.a.v.s.

ISTINITOST HAZRETI MIRZE GHULAM AHMADA TREBA BITI PROSUĐENA NA TEMELJIMA ČASNOG KUR'ANA

Postoji još jedan način da istražimo i temeljito ispitamo istinu ili na drugi način tvrdnju hazreti Mirze Ghulam Ahmada da je on bio određen od Boga. Treba proučavati Časni Kur'an u pogledu takvih spornih pitanja i tražiti svjetlo i uputu iz same Božije Riječi.

Kad neko tvrdi da je od Boga, da bi prosudili istinitost njegove tvrdnje, ispravan pristup će biti da se nastoji pronaći da li mu je Allah već govorio ili nije. Njegova tvrdnja treba biti prihvaćena ili odbijena, kako zavrijedi. No, odbijanje ne treba značiti fizički napad na njega i na one koji prihvataju njegovu tvrdnju.

Šta je, ukratko, ispravan postupak propisan Časnim Kur'anom koji treba biti prihvaćen od zajednice koja je od ovakvih ljudi pozvana Bogu.

Ova situacija, naravno, nije nova i Časni Kur'an u pogledu historije ovakvih ljudi daje vrlo jasne i nedvosmislene upute.

Kad bilo ko tvrdi da je od Boga, kako on treba biti tretiran od onih kojima se obraća? Ovo je glavno pitanje koje treba biti riješeno prije nego što nastavimo dalje.

UPUTA IZ ČASNOG KUR'ANA

Časni Kur'an je vrlo jasan u tome. Kad se Musa a.s. obratio faraonu i njegovom narodu i tvrdio da je Božiji izaslanik, njihova trenutna reakcija bila je želja da ga ubiju zbog te 'lažne' tvrdnje. Ova situacija nam daje vrlo interesantnu pouku. Ako bilo ko tvrdi da je Božiji izaslanik a ljudi vjeruju da je definitivno neistinit, imaju li oni pravo da ubiju ili na drugi način kazne ovakvu osobu? Isto pitanje je postavljeno i u Časnom Kur'anu u pogledu spomenute situacije i kategorički je odgovoreno jednom za svagda.

Kad su starješine faraonovog naroda kovali zavjeru da ubiju Musaa, jedan mudar čovjek između njih – koji je tajno vjerovao u Musaa – strogo im je savjetovao da se uzdrže od ovakve ludosti. Snažan argument koji je dao bio je ovaj: "Musa je ili istinit u svojoj tvrdnji ili nije. Nema treće mogućnosti. Ako je on neistinit, onda je on počinio prekršaj protiv Boga i zato je na Bogu da ga kazni. On će biti kažnjen za svoj prekršaj, a ne vi; zašto se onda uzrujavate?"

Ali također zapamtite ovo: „Ako se dogodi da je on upravo, onda će vas Božija srdžba, koju je on obećavao, sigurno zadesiti.“

Kako je ovo, zaista, mudar savjet! Kako logičan i kako pravedan! Savjet koji je bio smatran vrijednim da bude zabilježen u Njegovoj vječnoj knjizi, Časnom Kur'anu.

Ovaj savjet je valjan i danas kao što je bio u vrijeme Musaa a.s. Slučaj Mirza Ghulam Ahmadove tvrdnje pripada ovoj kategoriji i treba biti isto tretiran od svih onih koji imaju bilo kakvo poštovanje prema Božijoj Riječi.

DRUGI VODEĆI PRINCIP ČASNOG KUR'ANA

Drugi vodeći princip Časnog Kur'ana koji je vrlo jasno naveden u Časnom Kur'anu jeste prirodni zaključak istog argumenta koji je

iznio taj mudri čovjek Musaovog vremena.

Primjenjujući ovaj princip za tvrdnju Časnog Poslanika, Osnivača islama, Allah proglašava:

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
مِنْهُ الْوَتِينَ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

“A da je on o Nama izmislio neki govor, Mi bismo njega zgrabili desnom rukom, i sigurno bismo mu presjekli žilu kucavicu. I niko od vas ne bi mogao zaustaviti (Nas).” (69:45-48)

Kao što na tvrdnju nevjernika Meke da je Časni Poslanik sam od sebe izmislio cijeli Časni Kur’an Allah proglašava čak da je on lažno Nama pripisao jednu jedinu tvrdnju, Mi bismo ga zaista uhvatili za desnu ruku i presjekli njegovu žilu kucavicu. U tom slučaju, niko između vas, čak i kad bi želio, ne bi mogao stati između naše kazne i njega (‘takozvanog lažnog izaslanika’).

Naravno, ovo je razvoj iste teme koja je navedena. Zato, postaje očito, ako je hazreti Mirza Ghulam Ahmad bio lažan u svojoj tvrdnji, kao što ogromni dio muslimanske uleme hoće da vjerujemo, da nije onda njihov posao da ometaju ili nastoje da mu nanesu neku štetu. Pravo na kažnjavanje pripada Bogu i jedino Bogu. I ako On odluči da ga uništi, nikakva moć na Zemlji ne može zaustaviti Boga da to ne učini.

Interesantno je primijetiti da je hazreti Mirza Ghulam Ahmad a.s. iz Kadiana, koji je tvrdio da je Obećani Mesija i Imam Mehdi, lično svojim najljućim neprijateljima predložio isti red postupanja. On je napisao:

‘O ljudi, budite sigurni da sam ja pomognut rukom koja će me uvijek pomagati. Ako se vaši muškarci i vaše žene, vaša omladina i starješine, vaši (obični) ljudi i vaša elita, svi

udružite zajedno da molite za moje uništenje do te mjere da vam se nosevi, zbog stalnog činjenja sedžde počnu raspadati i ruke postanu beskorisne, čak i onda Allah neće poslušati vaše dove i On neće stati dok Njegova volja ne bude provedena.'

'I čak da me ni jedno ljudsko biće ne pomogne, Allahovi meleki će biti sa mnom.'

(Arba'in, Ruhani Khaza'in, tom 17, str. 400)

Nije nam namjera da u ovoj kratkoj raspravi nadugo diskutujemo sve argumente za podršku Ahmadijatu. Ono što najponiznije želimo istaći je činjenica da slijepo neprijateljstvo prema bilo kome ko iznosi tvrdnju poslanstva, koliko god neko smatrao da nije upravu, nije mudar način postupanja i protiv je jasnih naredbi Časnog Kur'ana. Osoba treba da proučava i istražuje kao iskren tragač za Istinom i, uz to, da moli Allaha za uputu.

NEKE KARAKTERISTIČNE ODLIKE AHMADIJA MUSLIMANSKOG DŽEMATA

Prije nego što završimo ovaj kratki uvod u Ahmadijat, treba da se vratimo pitanju njegovih karakterističnih odlika. Mi smo spomenuli neke od lažnih optužbi protiv Ahmadija vjerovanja. Sada ukratko nabrajamo neke od prepoznatljivih odlika Ahmadija vjerovanja koja se ne slažu sa vjerovanjima mnogih većinskih sekti.

Ahmadi muslimani tvrde, iako se u nekim oblastima ne slažu sa većinom sekti, da su njihova vjerovanja potpuno utemeljena na Časnom Kur'anu i na hadisima Časnog Osnivača islama; ta vjerovanja i načela su, po njima, tokom historije, od uleme kasnijeg perioda bila pogrešno shvaćena i pogrešno interpretirana.

AHMADIJA VJEROVANJE O ISAU a.s.

1. Ahmadi muslimani vjeruju da je Isa a.s. (Isus Krist) bio Božiji poslanik, sa mesijanskim statusom (statusom reformatora), a da je, ipak, bio ljudsko biće i nije imao natprirodne moći u poređenju sa ostalim Allahovim vjerovjesnicima.

2. Isa a.s. (Isus Krist), prema Ahmadija interpretaciji Časnog Kur'ana i hadisa, nije umro na križu i njegovi protivnici nisu uspjeli da ga ubiju. On je bio izbavljen sa križa u stanju nesvjestice i prisutni su pogrešno smatrali da je mrtav. Na ovu zabunu Časni Kur'an upozorava riječima – ***stvar je njima učinjena nejasnom*** (sumnjivom).

Ahmadi vjeruju da je on živio još mnogo godina poslije raspeća i iselio je da nađe izgubljene ovce kuće Israila-deset plemena koja su se iselila u istočne zemlje. Čitaoca upućujemo na knjigu Isus u Indiji i odgovarajuću literaturu o ovoj temi.

VJEROVANJE NEAHMADI UČENJAKA O ISAU a.s.

Nasuprot ovome, većina neahmadi učenjaka koji pripadaju većini drugih sekti vjeruju da je Isa bio spašen od smrti na križu na potpuno drukčiji način: da je Jevrej bio od Boga tako savršeno preokrenut u lik Isaa i kad su melec tjelesno uzdigli Isaa na nebo i kad je ova imitacija Isaa bila stavljena na njegovo mjesto, da su svi bili potpuno zavarani i zavedeni. Prema tome, Isa nije bio taj koji je bio razapet. On je bio uzdignut na nebo i sačuvan negdje u prostoru za njegovo buduće spuštanje na Zemlju u kasnijem dobu.

AHMADIJA INTERPRETACIJA HADISA O DRUGOM DOLASKU ISAA a.s. (Isusa)

Ahmadi muslimani, međutim, interpretiraju hadise Časnog

Poslanika s.a.v.s. o drugom dolasku Isaa (simbolično). Oni vjeruju da Isa, pošto je mrtav, ne može doći ponovo na ovaj svijet. Umjesto toga, bit će poslan neko kao on, sa njegovim odlikama, između sljedbenika Časnog Poslanika s.a.v.s., kome će biti data titula 'mesija'.

NEAHMADI INTERPRETACIJA

Neahmadi učenjaci, s druge strane, interpretiraju ovo predskazanje doslovno i vjeruju da će se Isa a.s. (Isus Krist), koji je sada, izgleda, upotpunio svojih 2000 godina negdje na nebu, tjelesno spustiti na Zemlju i voditi muslimanski ummet do pobjede protiv kršćanstva.

DRUGE RAZLIKE IZMEĐU AHMADIJA I NEAHMADIJA VJEROVANJA

Ova podjela između Ahmadi teologije i neahmadi teologije nastavlja se u istom pravcu i obuhvata mnogo više oblasti vjerovanja. Dok je ukaz Ahmadi interpretacije na duhovnoj i metaforičkoj (simboličnoj) prirodi predskazanja, neahmadi teolozi se nepokolebljivo drže svojih bukvalnih, doslovnih shvatanja toga.

TRI GLAVNA ZADATKA OBEĆANOG MESIJE

Drugi primjer će dalje razjasniti ovaj slučaj. U brojnim hadisima Časnog Poslanika s.a.v.s. spomenuto je da će se drugi dolazak Isaa a.s. (Isusa) dogoditi zbog tri glavna razloga:
slamanje krsta,
ubijanje svinje,
uništenje Antikrista.

SLAMANJE KRSTA

Prema Ahmadija shvatanju, slamanje krsta ne znači bukvalno slamanje krstova napravljenih od drveta ili metala, nego se odnosi na iznošenje takvih snažnih argumenata koji će slomiti kičmu vjere krsta.

Neahmadi učenjaci misle da će Isa (Isus) doslovno obaviti ovo djelo slamanja svih krstova: tako će on tumarati zemljom nadaleko i naširoko i neće stati dok materijalne figure krsta ne budu fizički polomljene u cijelom svijetu.

UBIJANJE SVINJE

Ista razlika interpretacije vrijedi za druge predskazane funkcije Isa a.s. Ahmadi interpretiraju riječ 'svinja' kao simbol divljih i nečistih postupaka. Ubijanjem svinje misli se na duhovno čišćenje ljudi lošeg morala i na njihovo moralno popravljanje.

Naši neistomišljenici, po svom vjerovanju, neće dopustiti Isau da stane poslije ovog dugo očekivanog spuštanja sa neba sve dok (poslije završetka zadatka slamanja krstova) on doslovno ne obavi ogromni zadatak lovljenja svinja na Zemlji, domaćih i drugih!

Isto vrijedi i za treću dužnost dodijeljenu Isau a.s.

ANTIKRIST

No, možda zamršena priroda koncepta Antikrista zahtijeva pomniju obradu prirode Antikrista prema predskazanju Časnog Osnivača islama s.a.v.s.

Antikrist je u hadisima opisan kao veliki i ogromni gorostas, sa desnim okom koje će biti slijepo, ali mu je lijevo oko nadareno posebnom i natprirodnom moći vida. Sa svojim lijevim okom on će biti u stanju da vidi daleko i široko kao izvanredni teleskop iz

priča. On će, također, biti u stanju da prodre, vidom tog oka, do dubokih predmeta ispod Zemljinih slojeva. Ovaj div će biti tako visok da će njegova glava dodirivati liniju oblaka. On će, također, posjedovati magaraca ogromnog i natprirodnog kao što je i on. Magarac je u detalje opisan u raznim hadisima. Ono što proizlazi iz proučavanja ovih hadisa je ukratko izloženo dalje.

MAGARAC ANTIKRISTA

Taj magarac će biti izuzetno velik. Njegova će energija ovisiti o vatrenoj moći, a ne o suhoj stočnoj hrani kao kod običnih magaraca. On će imati otvore sa strane u svom stomaku kroz koje će putnici moći da uđu i sjednu udobno u njegovom stomaku koji će biti osvijetljen iznutra.

Ovaj magarac će putovati tako brzo da će u danima, ili čak satima, prevaljivati mjesecima duga putovanja običnim tradicionalnim jahaćim životinjama. On će zastajati na različitim dijelovima puta da uzme nove putnike i uvijek će najavljivati svoj odlazak prije nego što ponovo započne svoje putovanje. Ovaj jedinstveni magarac neće samo putovati brzo površinom Zemlje nego će, isto tako, biti u stanju da leti iznad oblaka.

Razdaljine koje će prevaljivati bit će tako ogromne da će njegova jedna noga biti na istoku a druga na zapadu. To jest, njegov skok će biti tako širok.

Priča se ne završava ovdje. Ona dalje govori o istom magarcu koji je u stanju plivati preko mora, ali neće potonuti osim do članka. Na nekim od njegovih budućih morskih putovanja on je opisan kako nosi kao pomoć planine žita i kukuruza siromašnim nacijama koje Deđal (Antikrist) odluči hraniti.

Ovo je Antikrist i njegov magarac kako je opisano u hadisima Časnog Poslanika islama s.a.v.s. i ovo je taj Antikrist koga će Isa a.s (Isus) na kraju uništiti u svom drugom dolasku.

AHMADIJA KONCEPT ANTIKRISTA I NJEGOVOG MAGARCA

Naravno, prema Ahmadija shvatanju, ovo predskazanje ukazuje na buduće načine putovanja izumljene od takvih kršćanskih sila koje su izokrenule i uništile vjeru Isaa a.s. - koji nikada nije tvrdio da je sin Božiji i sam je vjerovao da je ponizno ljudsko biće i Allahov vjerovjesnik. Na ovakve kršćanske sile se odnosi izraz Antikrist.

Sve sadašnje načine putovanja na početku su izumile i proizvele velike kršćanske sile, bilo da su vozovi, autobusi, brodovi i avioni, svi savršeno odgovaraju liku magarca Antikrista kojeg nalazimo opisanog u hadisima.

Konačno, neahmadi učenjaci većinskih sekti žestoko će pobijati ovu interpretaciju kao besmislenost i izravno osuditi Ahmadi muslimane zbog ovakvih interpretacija koje zavode. Što se njih tiče, oni su potpuno uvjereni da će ogromni div, kako je opisan, također posjedovati magarca spomenutih dimenzija koji će jesti vatru i nositi svog gospodara preko svojih leđa i pomoći mu da osvoji svijet i prisiliti da padnu na koljena najveće sile svijeta. Onda i samo onda će se Isa a.s. (Isus Krist), opet doslovno, i tjelesno isti Isa a.s. spustiti s neba da uništi ovog natprirodno moćnog diva, sam, bez ičije pomoći, naravno.

DOLAZAK IMAMA MEHDIJA

Postoje razlike o konceptu Imama Mehdija. Ove razlike također zavise od pitanja da li predskazanja o Imamu Mehdiju a.s. treba da budu uzeta bukvalno ili metaforički.

Prema nekim hadisima, Obećani Imam kasnijeg doba - Imam Mehdi - dijelit će takvo neograničeno bogatstvo u svijetu da će ljudi odbijati da uzmu još.

Prema glavnoj struji neahmadi uleme, ovo predskazanje opet treba biti ispunjeno bukvalno. Oni očekuju Mehdija koji će riješiti

sve ekonomske probleme, muslimanskog svijeta pogotovu. Ako se ovo shvatanje uzme ozbiljno, mi trebamo očekivati potpunu propast svjetske ekonomije i potpuni kaos u sistemu razmjene vrijednosti. Ako ljudi ne treba da rade da bi zaradili sredstva za život, zašto da uopće rade?

Ako ljudi ne rade, bilo na zemlji ili u industriji, cijeli sistem proizvodnje će prestati. Može biti kupaca koliko se može zamisliti, ali ko će prodavati i šta će prodavati? Ako neko traži da kupi čak jedno jaje za bilione dolara ili dinara, niko neće biti toliko lud da prodaje, jer će i on također imati brda novca primljenog od Imama Mehdijsa.

TAČNA INTERPRETACIJA 'RASPODJELE IMETKA' OD IMAMA MEHDIJA

Ahmadi, s druge strane, interpretiraju ova predskazanja na daleko razumniji način. Oni smatraju jezik ovih predskazanja religijskim metaforama koje treba da budu shvaćene na slikovit način.

Oni vjeruju da je ono što je Poslanik islama s.a.v.s. rekao bilo to da će, kao svi drugi Božiji poslanici, Imam Mehdi također raspodjeljivati neograničeno duhovno bogatstvo i da će kao i ljudi ranije historije, narod Mehdijevog vremena isto tako odbijati da prihvati duhovne dragocjenosti.

Ovaj fenomen je najljepše opisan u Časnom Kur'anu:

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْبِحَانِيهِ

'A kad Mi čovjeku dadnemo blagodat, on se okrene i ide ustranu.' (17:84)

IMAM MEHDI I ISA a.s.

Druga razlika između Ahmadi i neahmadi interpretacije se odnosi, prividno, na dva reformatora: sina Merjemina – spomenutog pod titulom Isa a.s. i Imama Mehdija.

Kako su drugi muslimanski učenjaci zauzeli krut stav da je Isa a.s., sin Merjeme a.s., bilo vlastito ime prvog Mesije, oni odatle moraju doslovno prihvatiti da će se isti stari Mesija lično vratiti na Zemlju. Tako će umjesto jednog biti poslana dvojica u istom dobu. Jedan će se spustiti s neba poslije rođenja Antikristovog gorostasa i njegovog magarca gorostasne veličine, i drugi, Imam Mehdi, koji će biti rođen u ummetu islama.

Zbog istog doslovnog isticanja, ovi učenjaci žele da vjerujemo kako dvije duhovne titule nisu date istom reformatoru kasnijeg doba, nego da će zapravo doći dvije različite osobe da istovremeno služe islamu.

Ahmadi ovo shvataju drugačije, i zato oni vjeruju i to dokazuju iz Časnog Kur’ana i hadisa, da je stari Isa a.s. sigurno umro mnogo prije dolaska Časnog Poslanika s.a.v.s., kao što Časni Kur’an tvrdi:

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ

„A Muhammed je samo poslanik. Zaista, prije njega su prošli poslanici.“ (3:145)

Odatle, kao što je obećano, Isa a.s., sin Merjeme a.s., mora biti figurativno ime ili titula data lično Imamu Mehdiju. Ovo se pojavljuje u svim jezicima. Ako neko u svojoj stvarnoj sposobnosti pokazuje veliku sličnost Gogolu, neće biti čudo ako ga ljudi počnu obasipati titulom Gogol.

OČEKIVANI MESIJA I IMAM MEHDI SU JEDNA TE ISTA OSOBA

Tako, prema Ahmadi interpretaciji, pošto je stari Isa a.s. mrtav, jedino je Imam Mehdi taj koji će također obaviti zadatak povjeren Isau a.s.

S obzirom na to, između drugih argumenata, Ahmadi ukazuju na hadis Ibn-e-Madžah, koji nas obavještava:

لَا الْمَهْدِيُّ إِلَّا عِيسَى

'Mehdi nije niko drugi osim Isaa, sina Merjemina.' (Ibn-e-Madža, Kitabul Fitan, Babu Šiddatizaman)

KHATAMUN NEBIJIN

Postoje i mnoge druge razlike, naravno, uvijek jednako zasnovane na razlikama u interpretaciji. No, da zaključimo ovu diskusiju, mi navodimo na kraju ne manje važnu razliku koja je bila toliko iskorištavana već neko vrijeme, a to je vjerovanje da je Časni Poslanik s.a.v.s. Khatamun Nabijjin.

Prema neahmadi interpretaciji, to jedino znači zadnji i krajnji u vremenu, što ne ostavlja mjesta za bilo koga, čak za podređenog poslanika u islamu. Vjerovati u ovakvu mogućnost je, kako oni tvrde, puko, izravno krivovjerje.

ZNAČENJA 'KHATAM'

Ahmadi, s druge strane, ističu da glavno i bitno značenje riječi Khatam nije 'zadnji u vremenu', nego 'krajnji u statusu'. Zato se, prema brojnim arapskim upotrebama, riječ 'Khatam' uvijek primjenjivala za takve učenjake jedinstvenih odlikovanja koji dostižu sami vrh izuzetnosti u svojoj oblasti znanja, tako da su

oni vrhovni i nadilaze sve druge.

Naprimjer, o Aviceni, ocu medicine, govorilo se kao o Khatamul Atibba, što znači 'Khatam liječnika'. Naravno, to ne znači 'zadnji' od liječnika!

Slično tome, Mutanabbi, jedan od najvećih arapskih pjesnika, nazvan je 'Khatamuš-šu'ara,' što posve sigurno ne znači 'zadnji od pjesnika'. Zatim, prema hadisima Časnog Poslanika islama s.a.v.s., o hazreti Aliju (da Allah bude zadovoljan njime) govorilo se kao o Khatamul Aulija' ili 'Khatamul Asfija'. Ahmadi ističu da to ni na koji način nije moglo značiti da poslije hazreti Alija (da Allah bude zadovoljan njime) ni jedna pobožna osoba ili sufija nikada neće biti rođeni u islamu.

AHMADI VJERUJU DA JE ČASNI POSLANIK KHATAMUN-NABIJJIN

Žao nam je što u ovom kratkom eseju ne možemo navesti druge slične primjere, ali da ukratko izložimo Ahmadi tačku gledišta. Treba dobro shvatiti da Ahmadi muslimani vjeruju da je Časni Osnivač islama s.a.v.s. Khatamun Nabijjin u svakom smislu riječi. Prema njima, on je 'Khatam' najbolji od svih Allahovih poslanika. On je 'Khatam' u smislu da je posjednik Pečata Poslanika. Bez njegove potvrde niko na Zemlji ne bi bio smatran istinskim poslanikom.

On je isto tako Khatam u smislu da kao prsten s obilježjem on može učiniti otisak vlastitog karaktera na svakoga ko je zaslužan i voljan da to primi. On je 'Khatam' u smislu da je njegova poruka najbolja i trajna i da je njegova riječ najbolja i trajna riječ.

Niko ne može poništiti ni jednu tačku Časnog Kur'ana ili otkazati jednu jedinu riječ Osnivača islama. Tako, u ovom smislu, on je zadnji i konačni Poslanik sa zakonom, čija vjerodostojnost ostaje valjana do kraja vremena.

Ovo znači da poslije njega ni jedan neovisan poslanik nikada ne može doći. Ali ne može biti isključeno da podređeni poslanik

bude rođen u njegovom ummetu, i to je potpuno podvrgavanje Kur'anu i sunnetu.

INTERPRETACIJA 'KHATAM' OD MAULANA RUMIJA I HAZRETI IBN-ARABIJA

Maulana Rumi kaže kad misli na Časnog Poslanika s.a.v.s.:

بہر ایس خاتم شد است او کہ بچود مثل او نے بود نے خواہند بود

'On je Božijom milošću bio uzdignut do statusa Khatam. Nikada ne može biti jednak njemu prije njega ili poslije.'
Zatim on kaže:

چونکہ در صنعت برد استاد دست تو نہ گوئی ختم صنعت بر تو ہست

'Kad majstor nadiđe sve druge u svojoj umješnosti, zar vi za njega ne upotrebljavate riječ 'khatam' da prenesete ideju da je on prevazišao sve druge u svom domenu?'

(Mathanavi, tom VI, str. 8, 1917. izdanje)

Najveći od muslimanskih sufija hazreti Ibn-Arabi, tako je jasno objasnio:

إِنَّ النَّبُوَّةَ الَّتِي انْقَطَعَتْ بِوُجُودِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَعِمَ إِنَّمَا هِيَ نُبُوَّةُ
التَّشْرِيعِ لَا مَقَامَهَا فَلَا شَرَعَ يَكُونُ نَاسِخًا لِشَرَعِهِ صَلَعِمَ وَلَا
يَزِيدُ فِي شَرَعِهِ حُكْمًا آخَرَ وَهَذَا مَعْنَى قَوْلِهِ صَلَعِمَ أَنَّ الرِّسَالَةَ
وَالنَّبُوَّةَ قَدْ انْقَطَعَتْ فَلَا رَسُولَ بَعْدِي وَلَا نَبِيَّ أَيْ لَا نَبِيَّ
يَكُونُ عَلَى شَرَعٍ يُخَالِفُ شَرَعِي بَلْ إِذَا كَانَ تَحْتَ حُكْمِ
شَرِيْعَتِي وَلَا رَسُولَ أَيْ لَا رَسُولَ بَعْدِي إِلَى أَحَدٍ مِّنْ خَلْقِ اللَّهِ
بِشَرَعٍ يَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ فَهَذَا هُوَ الَّذِي انْقَطَعَ وَ سُدَّ بَابُهُ لَا مَقَامَ النَّبُوَّةِ

(فُتُوْحَاتِ مَكِّيَّةِ جلد ۲ صفحہ ۳)

‘Poslanstvo koje je završeno dolaskom Časnog Poslanika s.a.v.s. bilo je poslanstvo koje donosi zakon a ne institucija poslanstva samog. Ni jedan zakon sada ne može otkazati Zakon Časnog Poslanika s.a.v.s. ili mu dodati bilo kakvu naredbu. Ovo je zaista značenje izraza Časnog Poslanika s.a.v.s. – ‘La nebija ba’di’ (neće biti poslanika poslije mene). Ovo jedino ukazuje da neće biti takvog poslanika koji će uvesti drugačiji šerijat (vjerski zakon). Ali, kad god se pojavi poslanik, on će slijediti moj Šerijat.’
(Futuhat-e-Makkijjah, tom 2, str. 3)

STATUS IMAMA MEHDIIJA JE STATUS POSLANIKA

U svjetlu navedenog, ako iskreno želite shvatiti Ahmadija tačku gledišta, nadalje će vam pomoći da zamislite položaj i status Imama Mehdija u islamu. Ako je on trebao biti uzdignut i određen od Boga kao Imam kasnijeg doba, i ako na temelju toga nikom nije odobreno da ga odbije, onda je ovo u biti podređeno poslanstvo.

Poslanici, neko se možda sjeti, uživaju dvije istaknutosti nad ostatkom svijeta:

1. Oni su uvijek određeni od Boga
2. Odbijanje njih je veliki grijeh kod Boga.

Zato, u konačnici, Ahmadija vjerovanje u status Imama Mehdija ne može se smatrati čak mi najudaljenijom zamisli da je povreda Khatm-e-Nabuvvata Časnog Poslanika s.a.v.s.

Naravno, tu su neke druge razlike sitne prirode za koje treba proučavati Ahmadija literaturu.

AHMADIJA INTERPRETACIJA JE BAZIRANA NA LOGICI I RAZUMU

Linija razgraničenja će uvijek ostati ista između Ahmadija i neahmadi teologije. Neahmadi insistiraju na doslovnom

prihvatanju, dok Ahmadi muslimani religijske termine interpretiraju u metaforičkom i duhovnom smislu. To njihovim vjerovanjima daje razboritu odliku u skladu sa logikom i naukom i sa stvarnošću prirode.

Ahmadi insistiraju da religijska terminologija mora biti interpretirana u metaforičnom i duhovnom smislu i ne treba se uzimati samo po svojoj površinskoj procjeni. Neahmadi učenjaci, s druge strane, insistiraju na tome da su samo doslovna značenja riječi prihvatljiva i smatraju nepotrebnim proučavati njihovo dublje značenje, niti to žele činiti.

Pa ipak su oni sami na nekim mjestima napustili ovo kruto i lahkoumno pravilo i bili prisiljeni prihvatiti preneseno (metaforičko) značenje riječi, a ne njihov bukvalni izraz. Naprimjer, Časni Kur'an kaže da su žene njive za obrađivanje, isto tako da su muževi odjeća žena i obratno.

Slično tome, Časni Kur'an govori svakom čovjeku:

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ

"I Mi smo svako čovjekovo djelo privezali o njegov vrat".

(17:14)

Naravno, ove ajete treba šire interpretirati, a ne uzeti doslovno. O ovome ne postoje dva mišljenja.

AHMADIJA I ŠIIJA VJEROVANJA

Ovdje su bitne odlike Ahmadija pogleda o šiija sekti u islamu: Osnivač Ahmadija muslimanskog džemata imao je jaku i veliku ljubav prema Časnom poslaniku Muhammedu s.a.v.s. Njegova ljubav je bila tako jaka i duboka da je on na temelju toga također volio i uveliko poštovao ne samo sve duhovne veze Časnog Poslanika s.a.v.s. - to jest sve istinske muslimane - nego je

dvostruko volio one koji su uz to bili njegova krvna rodbina.
U pogledu porodice Časnog Poslanika s.a.v.s., slijedeći isječak uistinu odražava osjećanja osnivača Ahmadija muslimanskog džemata:

”مگر حسین رضی اللہ طاہر مطہر تھا۔ اور بلاشبہ وہ ان برگزیدوں میں سے ہے جن کو خدا تعالیٰ اپنے ہاتھ سے صاف کرتا اور اپنی محبت سے معمور کر دیتا ہے۔ اور بلاشبہ وہ سرداران بہشت میں سے ہے۔۔۔۔۔ یہ امر نہایت درجہ کی شقاوت اور بے ایمانی میں داخل ہے کہ حسین رضی اللہ عنہ کی تحقیر کی جائے اور جو شخص حسین یا کسی اور بزرگ کی جو آئمہ مطہرین میں سے ہے تحقیر کرتا ہے یا کوئی کلمہ استخفاف کا اس کی نسبت زبان پر لاتا ہے وہ اپنے ایمان کو ضائع کرتا ہے کیونکہ اللہ جل شانہ اُس شخص کا دشمن ہو جاتا ہے جو اسکے برگزیدوں اور پیاروں کا دشمن ہے“
(تبلیغ رسالت جلد ۱۰ صفحہ ۳۰۱)

‘Hazreti Husein (da Allah bude njime zadovoljan) bio je čist i isto tako je imao sposobnost da očisti druge, i, nema sumnje, on je bio među odabranim, koje Allah čisti Svojom rukom i napuni Svojom ljubavi. On je, bez sumnje, bio među poglavarima stanovnika Dženneta... Veliko je neprijateljstvo i nevjerovanje da imam Husein bude ponižavan. Koja osoba ponizi ili izgovori jednu riječ nepoštovanja o njemu ili o bilo kojem drugom pretku između ‘A’immah Muttahharin’ (čistih imama) uništava svoju vjeru. Allah postaje neprijatelj osobe koja pokazuje neprijateljstvo prema Njegovim odabranim i omiljenim.’

(Tabligh-e-Risalat, ruhani Khaza’in, tom 10, str. 103)

O ovoj ljubavi prema imamu Hasanu i Huseinu i potomcima Časnog Poslanika s.a.v.s. sljedeće riječi govore same za sebe:

جان و دلم فدائے جمال محمد است خاتم نشار کچہ آل محمد است

‘Moje srce i moja duša su opijeni ljepotom Muhammeda s.a.v.s. Neka moje cijelo biće bude žrtvovano za potomke Muhammeda s.a.v.s.’

(Majmu’ah Ishtiharat, tom 1, str. 97)

BOGOBOJAZNOST NIJE NASLJEDNA

Isto tako, prema Ahmadija shvatanju filozofije islama, niko ne nasljeđuje bogobojaznost ili vrlinu od svojih roditelja, na način da djeca bogobojaznih automatski postaju bogobojazna, a da djeca grješnih postaju grješnici.

Ni proučavanje religijske historije također ne podržava ovaj navod. Naprotiv, postoji neoboriva evidencija iz Časnog Kur’ana da je hazreti Ibrahim, jedan od najvećih poslanika i vrhunac svjetla, bio rođen u krajnje idolopokloničkoj i neukojoj porodici. Sin Nuha, nasuprot tome, proizišao je iz svjetla, a završio u mraku.

Vrelo islama potječe iz idolopokloničke Arabije. Najčistija forma Božijeg Jedinstva potječe iz Arabijske pustinje, koja je bila plodno tlo neznanja i idolopokloništva i kako se govori u ovom ajetu:

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

“Nered je zavladao kopnom i morem.” (Kur’an 30:42), bio je više prikladan za Arabiju nego za bilo koje mjesto na svijetu.

Ovo ostaje jedna univerzalna istina izražena u Časnom Kur’anu; vrhovni princip koji obara svaku drugu važnost je sljedeći:

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ

“Uistinu, kod Allaha je najplemenitiji onaj među vama ko je najbogobojazniji.” (49:14)

Samo su najveće časti kod Boga oni koji su najviše bogobožni. Kao logična posljedica istog principa, mada Ahmadi visoko cijene sve imame koji pripadaju šiija sektu, ovo je zbog njihove pobožnosti i vjerskog znanja, a ne na temelju njihovog rođenja i nasljedstva.

Na kraju, ali ne manje važno, Ahmadi muslimani ne vjeruju u jednog odsutnog imama za kojeg oni vjeruju da je živ i da se, po njima, skriva nekoliko stotina godina.

Ahmadi vjeruju da je najvjerojatnije taj imam misteriozno umro, ali zbog vremena, od šiija vođstvo nije smatralo prikladnim da se to daje u javnost. Za neko vrijeme, on je možda otišao u skrovište, ali je kao sva ljudska bića od Svemogućeg Boga bio pozvan natrag. Zato, čekanje da se isti imam ponovo pojavi jeste kao čekanje na nešto što se nikada neće dogoditi.

Da bi pomogli šiija braći da shvate težinu ove greške, Ahmadi učtivo ističu kako ovakve priče o poslanicima ili odabranim ljudima i drugim pobožnim ličnostima koje su nestale samo da se vrate kasnije uobičajene su svuda u svijetu, u mnogim zemljama i mnogim religijama. Za mnoge se vjeruje da su se jedan ili drugi uspeli na nebo. No, niko se do sada nikada nije ponovo pojavio u svijetu. Tako Ahmadi obzirno nastoje ih nagovoriti da ponovno razmotre svoje poglede u svjetlu stvarne historije religija, kako je opisano u Časnom Kur'anu.

Za bilo kakav natprirodni fenomen, koji se nije dogodio od vremena Adema do vremena Časnog poslanika Muhammeda s.a.v.s., krajnje je nevjerovatno da se poslije pojavi.

IMAM MEHDI ĆE DOĆI SVIJETU KAO I OSTALA LJUDSKA BIĆA

Dugo očekivani Imam Mehdi zato, kako je predskazano u hadisima Časnog Poslanika s.a.v.s., bio je određen da bude rođen kao sve druge pobožne osobe prije njega - kao ponizno ljudsko dijete i bio je određen da vodi život u poniznosti i žrtvovanju kao

svi drugi poslanici.

Da zaključimo, mi najponiznije ukazujemo na to da, nažalost, čak i učenjaci postaju žrtve neprijateljske i jednostrane propagande protiv Ahmadijata.

Ponekad ovo neprijateljstvo postaje tako snažno i razjareno da im to ne dopušta da čitaju ili slušaju bilo šta o Ahmadijatu iz Ahmadija izvora.

NERAZUMIJEVANJE AHMADIJATA ZBOG NEZNANJA

Nedavno, kad je jedan Ahmadi učenjak otišao u Moskvu da pročitava svoj govor na simpoziju, posjetio je također Moskovsku centralnu džamiju. Tamo je našao grupu uleme i njihovih učenika kako raspravljaju o religijskim stvarima. Poslije naizmjeničnog čestitanja na islamski način, oni su postali zainteresovani za poruku koju je donio za njih, a koju je on, naravno, rado prenio. Na početku je sve išlo dobro i slušali su ga prijateljski; ali je prevodilac nešto rekao što je dramatično promijenilo raspoloženje, i na svakom se licu pojavilo nezadovoljstvo. Kad je on pitao šta je dovelo do ove promjene, prevodilac mu je rekao, jednostavno i otvoreno, da je to bilo zato što im je on (prevodilac) rekao da su Ahmadi promijenili Časni Kur'an. Prevodilac je to rekao tako prostodušno da je bilo jasno kako je on očito vjerovao u ovu optužbu.

Na sreću za Ahmadi učenjaka, on je nosio kopiju ruskog prijevoda Časnog Kur'ana koji je nedavno bio objavljen od Ahmadija muslimanskog džemata. On je ovu kopiju odmah pokazao toj ulemi da pregledaju i uporede sa drugim kopijama koje su imali. Nije im trebalo mnogo, naravno, da promijene svoje mišljenje i da se izvine zbog ove optužbe.

AHMADIJAT NIJE NOVI ZA RUSIJU

Pošto velika većina ruskih muslimana nije čak ni čula za ime Ahmadijat, postoji potreba za ovim kratkim predstavljanjem. Historijski govoreći, Ahmadijat nije potpuno novi Rusiji. U 1919. godini jedan Ahmadi koji je bio u službi Britanske vojske bio je poslan u Iran skupa sa članovima svog bataljona. Njegovo ime je bilo Fatih Muhammed.

On je sa svojim bataljonom bio postavljen negdje blizu iranske granice sa Rusijom. Tamo je, pod utjecajem njegovog uvjerljivog propovijedanja, drugi muslimanski oficir prihvatio Ahmadijat. Tokom jedne od ekspedicija na ruskoj teritoriji, dogodilo se da su Fatih Muhammed i njegov novi Ahmadi bili članovi jednog ekspedicijskog odreda. Bilo je posve uobičajeno za Britansku vojsku da duboko u rusku teritoriju pošalje potajne ekspedicije za iznalaženje činjenica. Ovaj novi Ahmadi je također bio uključen u jednu od ovih ekspedicija.

Dogodilo se tako da su jednog dana u grad gdje su našli zdanje sa kupolom koje je jako ličilo na džamiju. Ali kad su ušli, zatekli su drugačiju vrstu aranžmana unutra: umjesto prostirača i ćilima u holu za klanjanje bile su stolice koje tamo nisu uobičajne. Srećom, tamo su bili prisutni neki ljudi koji su, kad su bili upitani za ove stolice u džamiji, objasnili da oni redovito održavaju skupove za propovijedanje u džamiji, kojima povremeno prisustvuju članovi drugih vjera, kao što su Jevreji, kršćani itd. Tako su smatrali neophodnim da posjetioci mogu udobno sjediti. Zato su bile postavljene stolice.

Oni su ih dalje pitali o tome ko su, i domaćini su rekli da su, naravno, bili muslimani. Fatih Muhammed je pitao da li oni vjeruju da je Isa a.s. bio živ na nebu. Oni su rekli da je on umro kao i svi Božiji poslanici. Na to je Fatih Muhammed napomenuo, budući da je Isa trebao doći nazad, šta onda oni misle o tome. Oni su odgovorili da to neće biti isti Isa koji je trebao biti poslan

natrag, nego je neko iz ummeta Časnog Poslanika s.a.v.s. trebao biti poslan kao Isa a.s. (Isus), u duhu i karakteru Isaa a.s. Kao takav on će također biti nazvan Isa ili Mesija.

Zatim su ih upitali kako da objasne tu oprečnost da muslimani očekuju dolazak Isaa (Isusa) lično. Ako je Isa bio mrtav, kako on može doći natrag? Poslije njihovog odgovora, Fatih Muhammed je uzviknuo da su vjerovanja koja oni imaju bila vjerovanja Ahmadija muslimanskog džemata osnovanog od hazreti Mirze Ghulam Ahmada iz Kadiana. Oni su odgovorili: „Mi smo, dakako, njegovi sljedbenici.“

Ime ovog grada je bilo Ashkhabad. Prema iznošenju ovih ranih Ahmadi muslimana, oni su se suočavali sa mnogim teškoćama zbog neprijateljskih ortodoksnih vjerskih vođa koji su ih nazivali 'sabi'.

Ovo jasno ukazuje da je poruka Ahmadijata već stigla u Rusiju prije Drugog svjetskog rata, ali je, nažalost, ulema Indije također do izvjesne mjere uspjela širenjem negativne propagande zatrovati ruske umove protiv Ahmadijata.

AHMADI MISIONAR POSJEĆUJE RUSIJU

Kasnije, 10. decembra 1924. godine, jedan predani i revan Ahmadi misionar, napunjen duhom služenja islamu, Maulvi Zuhur Husein, otišao je za Rusiju, po svojoj želji, da pod uputama drugog halife prenese poruku Ahmadijata narodu Rusije. Njegova misija je po prirodi bila vrlo riskantna i osporavana, jer je u uzburkanoj vodi novoutemeljene boljševičke revolucije svaki britanski stanovnik bio tretiran kao sumnjiv. Za bilo kojeg takvog koji se usudio ući u Rusiju pretpostavljalo se da je špijun. Nije bilo izuzetka ni u slučaju Maulvi Zuhur Huseina, koji je bio uhapšen.

Ubrzo nakon što je stigao, bio je podvrgnut strogoj istrazi i mentalnoj i fizičkoj torturi.

Premda je kasnije ovaj Ahmadi misionar izgubio pamćenje kroz neprekidne torture i krajnje teško i kritično stanje u ruskim zatvorima u to doba, on je prije toga uspio prenijeti poruku Ahmadijata nekim zatvorenicima. Također je bilo mnogo drugih novih sljedbenika kroz prenošenje poruke Ahmadijata od Abdul-Kadira, jednog od novih sljedbenika.

Na kraju je ovaj prvi misionar, u tom nesigurnom stanju uma i tijela, bio izbačen negdje preko turske granice sa Rusijom. Pod nadzorom turskih vlasti, on se polahko oporavio i vratio u Kadian. Njegova knjiga je vrlo interesantna zabilježka krajnjih teškoća i opasnosti s kojima se religijski pokreti suočavaju u toku svojih perioda nastajanja i razvijanja.

Drugi Ahmadi, koji je krenuo na putovanje u Rusiju, po svojoj želji, s ciljem prenošenja poruke Ahmadijata, bio je Muhammed Amin Khan. On je, također, posjetio Rusiju u 1922. godini preko ceste iz Baluchistan i Irana. On je neprestano bio zatvaran od Ruske policije i svaki put je pobjegao uz pomoć ruskih muslimana i tako dostavljao ovu poruku oko godinu dana, prije nego što je na kraju bio izbačen iz Rusije. On je bio sretniji od Maulvi Zuhur Huseina u tome što je bio izložen manjoj torturi i što je imao veću mogućnost da putuje šire i u tome što je tako uspješnije prenio poruku Ahmadijata.

Za to vrijeme on je posjetio Samarkand, Bukhara i Tashkent i pridobio neke nove sljedbenike tamo, posebno nekog po imenu Abdullah u Tashkentu, i drugu osobu po imenu Muhammed Husein u Bukhari. Razmišljamo o tome da li njihovi potomci pripadaju Ahmadija muslimanskom džematu. Možemo se samo nadati.

PONOVNO RAĐANJE INSTITUCIJE HALIFATA U AHMADIJATU

Poglavar Ahmadija muslimanskog džemata se odatle poziva imamom, ali to nema isto pojmovno značenje kao ono iz riječi

Ithna 'Ašarah ili Isma'ili Imama. To jedino znači duhovni i vjerski poglavar. Tačna titula je, međutim, Halifatul Mesih - Nasljednik Obećanog Mesije. Ovo, također, daje džematu jedinstven položaj među muslimanskim sektama. Poslije prekida institucije halifata u ranom islamu, Ahmadija muslimanski džemat je jedini u islamu koji je blagoslovljen halifatom. I bila je osnovana institucija hilafeta i halifa ima istu ulogu poglavara i jezgre kakvu su imali časni nasljednici Časnog poslanika Muhammeda s.a.v.s. On ne nasljeđuje prethodnog halifu poslije njegove smrti na temelju nasljedstva, nego je izabran od izbornog tijela i odmah poslije izbora cijeli svjetski rašireni Ahmadija muslimanski džemat daje zavjet odanosti na njegovim rukama, kao što su davali na rukama ranijih halifa. On u svojoj osobi spaja religijske, administrativne i duhovne funkcije. Postoji vrlo jaka veza duhovne ljubavi između njega i članova Džemata iz cijelog svijeta.

IZVANREDAN NAPREDAK AHMADIJA DŽEMATA

Ahmadija muslimanski džemat, uprkos svim neprijateljstvima i ogromnim naporima da se zaustavi njegov napredak, u zadnjih 100 godina je napredovao tako brzo i široko da to čovjeka ostavlja začuđuje i zapanjuje.

Hazreti Mirza Ghulam Ahmad iz Kadiana je podigao usamljeni glas kad je bio određen od Boga 23. marta 1889. godine da ljude pozove islamu i da podmladi i osvijesti muslimane i da pod Božijom uputom ispravi njihova vjerovanja i postupke. Ove greške vjerovanja i postupanja snažno su prodrle u muslimanski ummet, praktično u 13. stoljeću od smrti Časnog Poslanika s.a.v.s. Neki od glavnih zadataka koji su mu dodijeljeni kao Imamu Mehdiu bili su da oživi duh i kvalitet muslimanske vjere i postupanja i da pod Božijom uputom pomiri njihove razlike. U kratkom rasponu od 100 godina, koje su se navršile 22. marta 1989. godine, taj jedan čovjek je prerastao u 10 miliona, prema

nekim proračunima, i Džemat se raširio i čvrsto ukorijenio u 120 zemalja svijeta. Ovo podsjeća na obećanje koje mu je bilo dato od Boga u prvim danima njegove službe kad je općenito izgledalo da ga je svijet odbio. To obećanje mu je dalo jemstvo:

میں تیری تبلیغ کو زمین کے کناروں تک پہنچاؤں گا

‘Ja ću učiniti da tvoja poruka stigne do kraja svijeta.’

Kraj prvog stoljeća Ahmadijata je bez ikakve sumnje vidio ispunjenje ovog obećanja.

NAPREDAK JE BAZIRAN NA ŽRTVOVANJU

Pogled jedne organizacije tako široke i koja ima tako velike zahtjeve kako je spomenuto možda potakne ljude da pitaju odakle dolaze finansije koje potpomažu i održavaju rad ovog dinamičnog i naprednog Džemata?

Kratak odgovor na ovo pitanje može se naći u sljedećem ajetu Časnog Kur’ana:

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ

“Uistinu je Allah od vjernika kupio njihove živote i njihov imetak u zamjenu za Džennet.” (9:111)

Svi istinski religijski pokreti ne samo da zahtijevaju krajnja finansijska žrtvovanja nego također traže lično žrtvovanje tako da čovjek posveti svoj život plemenitim idealima vjere. Kao takav, Ahmadija muslimanski džemat je vođen potpuno na dobrovoljnim doprinosima njenih članova. Ali to nije sve. Hiljade predanih Ahmadi muslimana, muškaraca i žena, mladih i starih, nude i bezuvjetno posvećuju svoje živote za službu islama.

Oni ne zahtijevaju plaćanje ni odštetu. Šta god Džemat smatra prikladnim, oni voljno prihvataju i sa zahvalnošću obavljaju svoje dužnosti i smatraju Božijim blagoslovom da mogu to raditi. Oni čine središnju jezgru Ahmadija radnika, koji su u raznim nadležnostima u centru i raznim zemljama svijeta. Oni ne pripadaju ni jednoj zemlji ili klasi, nego potječu iz raznih zemalja, različitih su nacija i zvanja i potpuno se asimiliraju u jedno ujedinjeno bratstvo koje je povezano dvostrukom vezom ljubavi prema Bogu i ljubavi prema čovječnosti.

AHMADIJAT PREDSTAVLJA ŽIVOG BOGA KOJI ODGOVARA NA DOVE

Jedno karakteristično obilježje Ahmadija džemata je njegovo vjerovanje u moć molitve i zajedništva s Bogom. Molitvom mi ne podrazumijevamo samo propisane dnevne obavezne ili dobrovoljne namaze.

Ahmadija muslimanski džemat duboko vjeruje u Živog Boga koji brine za Svoje robove i odgovara njihovim molitvama i pokazuje znakove Svog postojanja svakom tražitelju, odgovaranjem na njegove molitve.

Ovaj Džemat je jedinstven u tom pogledu. Njegovi članovi se mole Bogu gdje god se suoče sa teškoćom ili problemom i kad god trebaju nešto. Prva misao koja im prolazi kroz glavu je obraćanje Bogu. Prema tome, nije mali broj legendarnih svetih likova o kojima je izviješteno da su u svakoj religiji postigli zajedništvo s Bogom, nego je ovo postalo iskustvo velikog broja Ahmadi muslimana koji su osnovali lični, živi i stalni odnos s Bogom i postali svjedoci znakova Njegovog postojanja u svom ličnom svakodnevnom iskustvu.

Slično tome, oni traže pomoć jedan od drugog u pogledu svojih problema, ne proseći za materijalnu pomoć, nego molbom da uče dove za njih; a nije rijetko da Allah mnogima od njih –

kroz snove, vizije i objave – otkriva ono čije ispunjenje, kako je predskazano, neizmjereno obogaćuje kvalitet Ahmadija vjere.

Ovo je najveći blagoslov koji im je podaren – odgovaranje pozivu imama koji je, kroz svoj život, živi znak moći molitve i koji uči svoje sljedbenike da se direktno približe Bogu i da im bude stalna navika da Ga se sjećaju, da se mole Njemu i da traže Njegovu pomoć svakog trenutka svog života.

Slijedi isječak iz pisanja hazreti Mirze Ghulam Ahmada (neka je mir na njemu) o potrebi i moći molitve:

‘Jedan neobičan događaj se desio u pustinjama Arabije kad su stotine i hiljade mrtvih postali živi za nekoliko dana i oni koji su generacijama bili pokvareni primili su božansku boju. Slijep je progledao i jezici nijemih su počeli da govore s Božijom mudrošću. Takav prevrat se odjednom dogodio u svijetu kakav ni jedno oko nije prije vidjelo, niti je uho čulo. Da li uviđate šta je ovo bilo? Sve ovo je bilo postignuto molitvama u toku noćne tame onog koji je bio potpuno predat Bogu, što je stvorilo odjek u svijetu i (jasno) pokazalo tako čudne stvari koje su bile nemoguće od strane te nepismene bespomoćne osobe. O Allahu, spusti Svoje blagoslove i mir na njega i njegove sljedbenike u omjeru njegove brige i patnje za muslimanski ummet (narod islama), i prospri na njega svjetlo Tvoje milosti zauvijek.’

(Barakat-ud-Du’a, Ruhani Khaza’in, tom 6, str. 10-11)

Ako želite više informacija o Ahmadija muslimanskom džematu preporučujemo Vam slijedeću literaturu na bosanskom jeziku:

Filozofija učenja islama • Osnovne i bitne informacije o Ahmadijanstvu • Istina o Ahmadijama i njihovom svetom osnivaču • Knjiga o namazu • Preporod vjere • Ljubaznost Časnog Poslanika prema djeci • Ahmad i Sara • Ahmad i Sara idu u džamiju • Molba za našu braću i sestre • Zašto sam postao Ahmadi • Poruka mira • Ahmadija muslimanski džema'at - kratak uvod • Odgovor na primjedbe protiv Ahmadija i njihovog osnivača • Naše učenje • Odabrane izreke iz Časnog Kur'ana • Odabrane izreke Časnog Poslanika Islama • Odabrane izreke Časnog Mesija • Hazreti Ahmad - Obećani Mesija • Halifat u Ahmadijatu • Oporuka • Šta je Ahmadija muslimanski džema'at ponudio čovječanstvu? • Letke na različite teme: Isa, a.s.; Islam; Ahmadija džema'at; Obećani Mesija itd.

Bilo kakve informacije o Islamu ili literaturu na raznim jezicima možete dobiti na slijedećim adresama:

Bosna i Hercegovina:

Mesdžid Baitul - Islam
Tuzlanska 1b
71000 Sarajevo
Tel. 00-387-33-612612
Web: www.ahmadija.ba
E-mail: info@ahmadija.ba

Belgija:

Brusselstraat 3
1700 Sint-Ulriks-Kapelle
(Dilbeek), Brussels
Tel. 00-32-2-4666856

Holandija:

De Moskee
Oostduinlaan 79
2596 JJ, Den Haag
Tel. 00-31-703-242881

Kanada:

Baitul - Islam
10610 Jane Street
Maple, Ontario
L6A 3A 2

Švedska:

Nasir Moske
Tolvskillings Gatan 1
414-82 Gotenborge
Tel. 00-46-31-414044

Švicarska:

Mahmud Moschee
Forchstrasse 323
8003 Zurich
Tel. 00-411-3815570

Njemačka:

Genfer Strasse 11
60437 Frankfurt am Main
Tel. 00-49-69-50688600
Fax. 00-49-69-50688666

Norveška:

Ahmadiyya Muslim Mission
Frogner VN 53
0266 Oslo 2
Tel. 00-472-244718

Velika Britanija:

The London Mosque
16 Gressenhall Road
London SW 18 5QL
Tel. 00-44-20-8870-8517
